

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)

z dne 25. maja 2005*

V zadevi T-288/03,

TeleTech Holdings, Inc., s sedežem v Denverju, Colorado (Združene države), ki jo zastopata E. Armijo Chávarri in A. Castán Pérez-Gómez, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopata I. de Medrano Caballero in S. Laitinen, zastopnika,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenient pred Sodiščem prve stopnje, je

Teletch International SA, s sedežem v Parizu (Francija), ki jo zastopata J.-F. Adelle in F. Zimeray,

zaradi zahteve za razveljavitev odločbe prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. maja 2003, kot je bila spremenjena (R 412/2001-1), glede postopka ugotavljanja ničnosti med Teletch International, SA in TeleTech Holdings, Inc.,

SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi J. Pirrung, predsednik, A. W. H. Meij, sodnik in I. Pelikánová, sodnica,

sodni tajnik: B. Pastor, namestnik sodnega tajnika,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 13. avgusta 2003,

na podlagi odgovora na tožbo UUNT, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 16. decembra 2003,

na podlagi odgovora, ki ga je intervenient vložil v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 9. januarja 2004,

na podlagi replike, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 26. aprila 2004,

na podlagi obravnave z dne 30. novembra 2004, pri kateri intervenient ni sodeloval,

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- ¹ Tožeča stranka je 22. aprila 1999 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) pridobila registracijo besedne znamke Skupnosti.
- ² Znamka, katere datum predhodne pravice je 1. april 1996, označuje zlasti storitve razredov 35 in 38 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev

zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen, ter ustrezajo naslednjemu opisu:

— „Razred 35: sprejemanje telefonskih klicev; storitve agencij za zaposlovanje; reklamne storitve; pomoč pri poslovnem vodenju, ki jo sestavlja namestitev in izbor strani in multimedijskih storitev za stranke drugih podjetij, z nudenjem telefonskih storitev, storitev elektronske pošte in celostnih računalniških storitev za podporo drugim podjetjem pri prodaji njihovih proizvodov in storitev; storitve najemanja kadrov in svetovalne storitve na področju nameščanja in vodenja podjetja v nujnih primerih; svetovalne storitve za druga podjetja glede ponudbe njihovih proizvodov in storitev za prodajo ali lizing po telefonu, elektronski pošti in globalni računalniški mreži; sprejemanje in odgovarjanje na vprašanja strank drugih podjetij po telefonu, elektronski pošti in globalni računalniški mreži, nato njihov sprejem; nudenje tehnične pomoči strankam, ki uporabljajo proizvode drugih podjetij; nameščanje začasnega osebja.“

— „Razred 38: telekomunikacijske storitve.“

3 Intervenient je 29. septembra 1999 na podlagi člena 55(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 13. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kot je bila spremenjena, vložil zahtevo za ugotovitev ničnosti te znamke Skupnosti.

4 Znamka Skupnosti, navedena v utemeljitev zahteve za ugotovitev ničnosti, je besedni znak TELETECH INTERNATIONAL, prijavljen 10. januarja 1996 in registriran v Franciji za naslednje storitve iz razredov 35 in 38 Nicejskega aranžmaja:

„Inženirske storitve v zvezi s poslovnim vodenjem ali oglaševanjem in vodenje storitvenih centrov za stranke in/ali telefonske klice (upravljanje s podatki za stranke, storitvami, naročili, tehnično podporo, tehnična pomoč, ureditev telefonskih centrov) in vse storitve v zvezi s tem“ (v nadaljevanju: prejšnja francoska znamka).

- 5 Zahteva za ugotovitev ničnosti je temeljila na členu 52(1) Uredbe št. 40/94 in vključevala vse storitve, označene s prejšnjo znamko. Besedilo zahteve je bilo uperjeno zoper te storitve, označene z znamko Skupnosti „komercialno poslovno upravljanje inženirskih storitev in storitvenih centrov za stranke in/ali telefonske klice“ iz razreda 35 in „telekomunikacijske storitve“ iz razreda 38.

- 6 Z odločbo z dne 22. februarja 2001 je oddelek za izbris, v skladu s členoma 52(1)(a) in 8(1)(b) Uredbe št. 40/94, delno ugodil zahtevi za ugotovitev ničnosti. Znamko Skupnosti je torej delno razglasil za nično, in sicer za storitve „sprejemanje telefonskih klicev; pomoč pri poslovnem vodenju, ki jo sestavljajo namestitve in izbor strani in multimedijijskih storitev za stranke drugih podjetij, z nudenjem telefonskih storitev, storitev elektronske pošte in celostnih računalniških storitev za podporo drugim podjetjem pri prodaji njihovih proizvodov in storitev; storitve najemanja kadrov in svetovalne storitve na področju nameščanja in vodenja podjetja v nujnih primerih; svetovalne storitve za druga podjetja glede ponudbe njihovih proizvodov in storitev za prodajo ali lizing po telefonu, elektronski pošti in globalni računalniški mreži; sprejemanje in odgovarjanje na vprašanja strank drugih podjetij po telefonu, elektronski pošti in globalni računalniški mreži, nato njihov sprejem“ iz razreda 35 in „telekomunikacijske storitve“ iz razreda 38.

- 7 Tožeča stranka je 23. aprila 2001 zoper odločbo oddelka za izbrise pri UUNT vložila pritožbo.

- 8 Z odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. maja 2003 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) je bilo pritožbi delno ugodeno glede storitev „pomoč pri poslovnem vodenju, ki jo sestavljajo namestitve in izbor strani“, z utemeljitvijo, da zahteva za ugotovitev ničnosti ni vključevala teh storitev. V preostalem je bila pritožba zavrnjena.
- 9 Po mnenju odbora za pritožbe sestavljajo ciljno javnost francoski potrošniki, ki se profesionalno ukvarjajo s poslovanjem in zato temu namenjajo večjo pozornost kot povprečni potrošnik. Odbor za pritožbe zato meni, da je javnost oba znaka zaznavala kot podobna, ker je njun prevladujoči del, beseda „teletech“, enak. Poleg tega je menil, da so bile storitve, vključene v zahtevo za ugotovitev ničnosti, delno enake, delno pa podobne. Zato je menil, da med nasprotujočima si znamkama obstaja verjetnost zmede, v skladu s tem pa znamko Skupnosti razglasil za delno nično.

Postopek in predlogi strank

- 10 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj, primarno, razveljavi izpodbijano odločbo, in sicer zaradi kršitve „načel soobstoja in primerjave znamk Skupnosti z nacionalnimi razlikovalnimi znamkami in znaki“ ter kršitve pravic obrambe tožeče stranke, kot tudi, podredno, kršitve člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.
- 11 Na obravnavi je tožeča stranka nadalje zahtevala, naj Sodišče prve stopnje UUNT naloži plačilo stroškov.

12 UUNT in intervenient Sodišču prve stopnje predlagata, naj:

- zavrne tožbo;

- tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

13 V utemeljitev tožbe tožeča stranka primarno navaja dva tožbena razloga, prvič, kršitev „načela soobstoja in primerjave znamk Skupnosti z nacionalnimi razlikovalnimi znamkami in znaki“, ter drugič, kršitev pravice do obrambe tožeče stranke. Podredno tožeča stranka odboru za pritožbe očita kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

Primarni tožbeni razlogi

Pritožbeni razlog: kršitev „načela soobstoja in primerjave znamk Skupnosti z nacionalnimi razlikovalnimi znamkami in znaki“

– Trditve strank

14 Tožeča stranka trdi, da je od leta 1992 v Evropski uniji in tako tudi v Franciji imetnica znane znamke, v smislu člena 6 bis Pariške konvencije za varstvo

industrijske lastnine z dne 20. marca 1883, kot je bila revidirana in spremenjena. Znana znamka je besedni znak TELETECH GLOBAL VENTURES (v nadaljevanju: znana znamka).

- 15 Po mnenju tožeče stranke mora imeti ta znamka prednost pred prejšnjo znamko v skladu s francoskimi predpisi, členom 6 bis Pariške konvencije in členom 16 Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine z dne (UL 1994, L 336, str. 214, v nadaljevanju: sporazum TRIPS).
- 16 Po mnenju tožeče stranke izhaja iz načela soobstoja nacionalnih in znamk Skupnosti, da se v okviru postopka ugotavljanja ničnosti znamke Skupnosti upošteva prednostno pravico zadevne francoske znamke. Na obravnavi je tožeča stranka v odgovoru na vprašanje Sodišča prve stopnje navedla, da sta obe znamki na francoskem trgu mirno soobstajali in da ni bilo nobenega razloga za izpodbijanje francoske znamke pred francoskimi sodišči.
- 17 Tožeča stranka meni, da je treba Uredbo št. 40/94 razlagati v skladu z načelom soobstoja znamk Skupnosti in nacionalnih znamk. Ta razlaga bi vključevala analogno uporabo člena 106 Uredbe št. 40/94. Iz tega bi izhajalo, da imetnik znamk v obrambi navaja v državi članici obstoj znane znamke, ki je enaka izpodbijani znamki Skupnosti, v okviru postopka ugotavljanja ničnosti znamke Skupnosti, če je prejšnja znamka, na katero se nanaša zahteva za ugotovitev ničnosti, registrirana v isti državi članici ter je datum predhodne pravice te prejšnje znamke v obdobju med obdobjem izpodbijane znamke in obdobjem izpodbijane znamke Skupnosti.

- 18 Po mnenju tožeče stranke je odbor za pritožbe v točki 21 izpodbijane odločbe izrecno dopustil navedbo tožeče stranke, s tem da je dopustil, da je lahko v okviru navedb ugled znamke argument za ponazoritev pravno veljavne oblike soobstoja. V nasprotju s to navedbo naj odbor za pritožbe ne bi preveril, ali obstaja ugled znane znamke, kot trdi tožeča stranka.
- 19 UUNT zavrača trditve tožeče stranke. Poleg tega poudarja, da tožeča stranka v upravnem postopku pred oddelkom za izbris in pred odborom za pritožbe ni navedla, da od leta 1992 obstaja razlikovalni znak, znan v Franciji, oziroma tega ni dokazala.
- 20 V tej točki tožeča stranka odgovarja, da je v stališčih pred oddelkom za izbris in tudi v pritožbenem spisu, predloženem pred odborom za pritožbe, trdila, da je bila imetnica razlikovalnega znaka, znanega v Evropski uniji od leta 1992. Ker je upoštevno ozemlje Francija, se lahko tožeča stranka po definiciji sklicuje le na varstvo tega znanega znaka na francoskem trgu.
- 21 Intervenient navaja, da ima francoska znamka TELETECH INTERNATIONAL starejši datum predhodne pravice kot zadevna znamka Skupnosti. Obstoj domnevno znane znamke tožeče stranke zato ne bi bil pomemben. Poleg tega tožeča stranka izpodbija obstoj take prejšnje pravice tožeče stranke.

– Presoja Sodišča prve stopnje

- 22 Prvi tožbeni razlog v glavni stvari se nanaša na trditev, glede katere je odbor za pritožbe v točki 21 izpodbijane odločbe zavzel to stališče:

„[It] is [of no] assistance to the [Community trade mark] proprietor to attempt to rely on a claimed reputation for its mark [TELETECH GLOBAL VENTURES], whether in countries outside or even inside the Member States of the European Community. As the proprietor of a Community trade mark registration, it is obliged to give way in cancellation proceedings to an earlier mark which is held to come within any one of the categories described in Article 52 [of Regulation n° 40/94] unless reputation is claimed as part of an argument intended to demonstrate a legally effective form of co-existence. This is not the case here.“ („Poskus imetnika (znamke Skupnosti), da uveljavlja domnevno znanost svoje znamke, ne more biti uspešen, ne zunaj ne znotraj držav članic Evropske unije. Kot imetnik znamke Skupnosti mora v postopku ugotavljanja ničnosti odstopiti zaradi prejšnje znamke, ki izpolnjuje kriterije uporabe člena 52 (Uredbe št. 40/94), razen če je ugled del argumentacije za ponazoritev pravne oblike učinkovitega soobstoja. V tem primeru ni tako.“)

- 23 Podredno je treba navesti, da vsebuje formulacija odbora za pritožbe v točki 21 izpodbijane odločbe več različnih vidikov. Pomeni lahko, prvič, da je odbor za pritožbe menil, da bi lahko soobstoj prejšnje francoske znamke z znano znamko vplival na presojo verjetnosti zmede, vendar se tožeča stranka na to ni sklicevala. Drugič, lahko pomeni, da je odbor za pritožbe menil, da tožeča stranka ni predložila

dejstev za dokaz takšnega soobstoja. Tretjič, odbor za pritožbe bi lahko tudi menil, da le obstoj znane znamke v postopku ugotavljanja ničnosti, s katerim se je ukvarjal, ni bistven. V primerjavi s tako navedeno trditvijo je formulacija v točki 21 izpodbijane odločbe zelo jedrnata.

- 24 V skladu s členom 73, prvi stavek, Uredbe št. 40/94, se v odločbah UUNT navedejo razlogi, na katerih temeljijo odločbe. Ta dolžnost obrazložitve ima enak obseg kot dolžnost na podlagi člena 253 ES (Sodba Sodišča prve stopnje z dne 28. aprila 2004 v združenih zadevah Sunrider proti UUNT – Vitakraft-Werke Wührmann in Friesland Brands (VITATASTE in METABALANCE 44), T-124/02 in T-156/02, Recueil, str. II-1149, točka 72). Gre za vprašanje javnega reda, ki ga Sodišče prve stopnje lahko preizkusi po uradni dolžnosti.
- 25 V skladu z ustaljeno sodno prakso je namen utemeljevanja posameznih odločitev, prvič, seznaniti udeležence z razlogi za sprejete ukrepe, da lahko branijo svoje pravice, in drugič, omogočiti sodniku Skupnosti, da izvršuje nadzor nad zakonitostjo odločbe (zgoraj navedena sodba VITATASTE in METABALANCE 44, točka 73 in tam navedena sodna praksa). V utemeljitvi avtorja pravnega akta morajo biti jasno in nedvoumno razvidni preudarki.
- 26 Sodišče prve stopnje meni, da je ob uporabi teh kriterijev utemeljitev izpodbijane odločbe še zadostna za razumevanje preudarkov obrazložitve odbora za pritožbe. Tudi če namreč natančne razsežnosti točke 21 izpodbijane odločbe ni mogoče zlahka določiti, iz te točke jasno izhaja, da po mnenju odbora za pritožbe argumenti na podlagi obstoja domnevne znane znamke niso vplivali na rezultat presoje o verjetnosti zmede. Bistvene misli teh preudarkov so dovolj jasne, da jih tožeča stranka lahko izpodbija. Zato izpodbijane odločbe zaradi kršitve dolžnosti obrazložitve ni treba razveljaviti.

- 27 V skladu s členom 52(1)(a) Uredbe št. 40/94 se znamka Skupnosti razglasi za nično na podlagi zahteve, vložene pri Uradu, če obstaja prejšnja znamka iz člena 8(2) iste uredbe in so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1(b) te uredbe.
- 28 V skladu s členom 8(2)(a)(i) in (ii) Uredbe št. 40/94, na katerega se izrecno sklicuje člen 52(1)(a) iste uredbe, je treba „prejšnjo znamko“ razumeti zlasti kot znamke Skupnosti in znamke, registrirane v državah članicah ali pri uradu za znamke v Beneluxu, kolikor je njihov datum vložitve starejši od datuma izpodbijane znamke Skupnosti. Še več, člen 8(2)(b) Uredbe št. 40/94 določa, da se k „prejšnjim znamkam“ šteje tudi prijave znamke, s pridržkom, da se jih registrira.
- 29 Čeprav se mora UUNT v okviru postopka ugotavljanja ničnosti prepričati glede dejanskega obstoja prejšnje pravice, s katero je bila utemeljena zahteva za ugotovitev ničnosti, Uredba ne vsebuje nobene določbe, na podlagi katere bi UUNT raziskal vzroke ničnosti ali zapadlosti, ki bi lahko razveljavili prejšnjo pravico (glej v tem primeru sodbo Sodišča prve stopnje z dne 23. oktobra 2002 v zadevi Matratzen Concord proti UUNT – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Recueil, str. II-4335, točka 55). Razen tega Uredba št. 40/94 ne določa, da bi na istem ozemlju obstoj znamke, katere datum prednosti je starejši od datuma prejšnje znamke, na kateri temelji zahteva za ugotovitev ničnosti in je enaka znamki Skupnosti, tej lahko pripomogel do pravne veljave, tudi če pri znamki Skupnosti obstaja relativni razlog ničnosti.
- 30 Torej tudi če je tožeča stranka od leta 1992 imetnica znane znamke v Franciji, ki jo sestavlja besedni znak TELETECH GLOBAL VENTURES, te okoliščine po besedilu Uredbe št. 40/94 ne bi imele nobenih pravnih posledic.

- 31 Tožeča stranka nasprotuje tej dobesedni razlagi členov 8 in 52 Uredbe št. 40/94, ker vodi do „absurdnih rezultatov“, zlasti zato, ker potem imetnik znane znamke ne bi mogel doseči spremembe svoje znamke Skupnosti v nacionalno znamko prav v državi, kjer jo je na podlagi svoje znane znamke znak upravičen uporabljati.
- 32 Sodišče prve stopnje navaja, prvič, da ostanejo pravice na podlagi domnevno znane znamke na nacionalni ravni še naprej zaščitene, neodvisno od odločitve na koncu postopka ugotavljanja ničnosti izpodbijane znamke Skupnosti. Tudi če tožeča stranka zaradi obstoja prejšnje francoske znamke TELETECH INTERNATIONAL ni mogla doseči spremembe znamke Skupnosti v nacionalno francosko znamko, bi lahko v vsakem primeru uporabljala znamko, ki obstaja v Franciji in je starejša od znamke TELETECH INTERNATIONAL.
- 33 Treba je opozoriti, drugič, da se mora imetnik izpodbijane znamke Skupnosti, ker ima starejše pravno varstvo, ki lahko razveljavi prejšnjo znamko, na kateri temelji zahteva za ugotovitev ničnosti, v tem primeru obrniti na pristojne organe ali nacionalna sodišča, da bi dosegel razglasitev ničnosti te znamke.
- 34 Trditev, da besedilo Uredbe št. 40/94 vodi do „absurdnih rezultatov“, je treba torej zavrniti.
- 35 Tožeča stranka meni, da je rešitev iz izpodbijane odločbe v nasprotju z „načelom soobstoja znamk Skupnosti in nacionalnih znamk“, ki po njenem mnenju zahteva uporabo člena 106 Uredbe št. 40/94 na podlagi analogije, ki zadeva preprečev uporabe znamke Skupnosti.

- 36 V tem okviru je treba navesti, da v členu 106 Uredbe št. 40/94 navedeni dejanski položaj ni primerljiv z dejanskim stanjem v predloženem sporu. Iz besedila izhaja, da določba zadeva le „tožbe zaradi kršitev prejšnjih pravic“ (odstavek 1) in „tožbe ali postopek za prepoved uporabe znamke Skupnosti“ (odstavek 2). Določba ne predvideva upravnega ali sodnega postopka za izbris izpodbijane znamke. Intervenient se lahko v tem primeru, skladno s členom 106(1) Uredbe št. 40/94, opira na svojo prejšnjo znamko, da v Franciji vloži tožbo zaradi kršitve pravic zoper izpodbijano znamko. Nasprotno pa vprašanje, ali bi se lahko tožeča stranka branila s sklicevanjem na svojo domnevno znano znamko, sodi izključno na področje francoskega nacionalnega prava. Člen 106 Uredbe št. 40/94 v zvezi s tem ne vsebuje nobene določbe in zato za uporabo po analogiji ni uporaben.
- 37 Dodati je treba, da Uredba št. 40/94 ne daje UUNT kot organu Skupnosti pristojnosti za registracijo ali izbris nacionalne znamke. Takšne pristojnosti bi bile UUNT pripoznane le, če bi jih izrecno določala sekundarna zakonodaja in tudi tedaj le če to določa besedilo Pogodbe. Če bi UUNT naložili, da kot prejšnjo znamko v smislu člena 8(2) Uredbe št. 40/94 ne obravnava obstoječe nacionalne znamke A, ker obstaja tudi znamka B, zaščitena na ozemlju iste države članice, s starejšim datumom predhodne pravice od prejšnje znamke, bi iz tega izhajalo, da je UUNT poverjena pristojnost za razveljavitev prejšnje znamke A, vsaj v razmerju med strankama, ne da bi to obravnavali pristojni nacionalni organi.
- 38 Iz tega izhaja, da je treba zavrniti argument analogne uporabe člena 106 Uredbe št. 40/94.
- 39 Zato morebiten obstoj znane znamke v Franciji od leta 1992, namreč besednega znaka TELETECH GLOBAL VENTURES, v okviru postopka ugotavljanja ničnosti načeloma ni pomemben.

40 Tožeča stranka trdi, da je tak izid v nasprotju s členom 6 bis Pariške konvencije in členom 16 Sporazuma TRIPS.

41 Člen 6 bis, odstavek 1, Pariške konvencije določa:

„Države unije se zavezujejo, da po uradni dolžnosti, če to dovoljuje zakonodaja države ali na zahtevo udeleženca, zavrnejo ali razveljavijo registracijo in prepovedo uporabo znamke, če predstavlja reprodukcijo, imitacijo ali prevod, za katerega obstaja verjetnost zamenjave z znamko, ki jo je pristojen organ države registracije ali uporabe označil za znano, kot je že znamka osebe, ki je deležna ugodnosti na podlagi tega sporazuma in se uporablja za iste ali podobne proizvode. Isto velja, če bistveni del znamke predstavlja reprodukcija take znane znamke ali imitacija, ki je z njo zamenljiva.“

42 Člen 16 Sporazuma TRIPS, z naslovom „Pravice iz znamke“, določa:

„1. Imetnik registrirane znamke ima izključno pravico, da tretjim v gospodarskem prometu prepove uporabo istega ali podobnega znaka za blago ali storitve, ki so iste ali podobne tistim, za katere je bila registrirana znamka, če bi imela ta uporaba za posledico verjetnost zmede. Pri uporabi istih znakov za isto blago ali storitve se domneva verjetnost zmede. Zgoraj opisane pravice ne vplivajo na obstoječe starejše pravice, ravno tako ne vplivajo na možnost, da člani podredijo obstoj pravice uporabi.“

2. Člen 6 bis Pariške konvencije (1967) se smiselno uporablja za storitve. Za določitev, ali je znamka znana, upoštevajo članice poznanost te znamke v zadevnem delu javnosti, vključno poznanost v zadevni članici, ki je rezultat oglaševanja te znamke.

3. Člen 6 bis Pariške konvencije se smiselno uporabi za proizvode in storitve, ki niso podobni tistim, za katere je bila registrirana znamka, če uporaba zadevne znamke za proizvode ali storitve izkazuje zvezo med temi proizvodi in storitvami ter imetnikom registrirane znamke in če bi taka uporaba lahko škodila interesom registrirane znamke.“

43 Kot je UUNT pravilno navedel, je člen 8(2)(c) Uredbe št. 40/94 v skladu s členom 6 bis Pariške konvencije, ker imetniku znane znamke v smislu te določbe omogoča, da ugovarja ali – v skladu s členom 52 Uredbe št. 40/94 – razveljavi registracijo kasnejše znamke Skupnosti, katere uporaba bi imela za posledico verjetnost zmede. Nasprotno, člen 6 bis Pariške konvencije ne zahteva, da je na podlagi lastništva prejšnje, znane znamke, podeljena veljavnost registrirani znamki istega imetnika v okviru postopka tožbe za razglasitev ničnosti. Za izpolnitev zahtev iz člena 6 bis te konvencije zadošča, da bi imetnik znane znamke ob sklicevanju nanjo pri pristojnih nacionalnih organih lahko vložil zahtevo za razglasitev ničnosti prejšnje nacionalne znamke.

44 Tudi člen 16 Sporazuma TRIPS v tem primeru ni primeren. Odstavek 1 te določbe, tako kot člen 6 bis Pariške konvencije, daje imetniku prejšnje znamke le pravico, da prepreči uporabo identičnih ali podobnih kasnejših znakov, ne pa pravice, da podeli veljavo prejšnji znamki, ki je bila izpodbijana z zahtevo za razglasitev ničnosti v postopku ugotavljanja ničnosti. Člen 16 (2) in (3) razširja področje uporabe člena 6 bis Pariške konvencije, vendar ne da bi spremenil normativni del.

- 45 Po vsem navedenem izhaja, da odbor za pritožbe s svojo ugotovitvijo ni storil pravne napake, s tem da je označil trditev tožeče stranke glede prioritete od 1992 domnevno znane znamke kot nepomembno.
- 46 V preostalem iz spisa izhaja, da tožeča stranka ni zanikala obstoja te znane znamke, za katero trdi, da je njen imetnica.
- 47 Tako je tožeča stranka v postopku za ugotovitev ničnosti najprej uveljavljala, da je v Združenih državah imela znano znamko. To trditev je ponovila v odgovoru z dne 16. februarja 2000 in v postopku pred odborom za pritožbe.
- 48 Vendar trditev, da naj bi tožeča stranka imela znano znamko v Združenih državah v okviru tega spora ni bistvena, ker v vsakem primeru znana znamka na ameriškem trgu v smislu člena 6 bis Pariške konvencije ne bi razveljavila nobene, niti mlajše nacionalne francoske znamke.
- 49 Glede Evropske skupnosti je tožeča stranka v tožbi proti odločbi oddelka za izbris z dne 22. junija 2001 navedla le:

„TeleTech Holdings, Inc. has used the trademark TELETECH GLOBAL VENTURES and parts thereof in the European Union since at least as early as 1992.

TeleTech Europe (TeleTech Holdings, Inc.'s European arm) has grown to 10 customer interaction centers including physical sites in the U.K., Spain and Germany employing 4 700 and serving more than 80 clients in 15 European nations. Its total EU revenues in 2000 amounted to US\$ 82 700 000.00, a full 10,7 % of its worldwide revenues of US\$ 885 000 000,00. As a result of its earnings and growth, and its listing on the NASDAQ stock exchange since 1996 TeleTech Holdings and its names and marks enjoy worldwide recognition.“

(„TeleTech Holdings, Inc. Uporablja znamko TELETECH GLOBAL VENTURES kot tudi njene dele v Evropski uniji vsaj od leta 1992 dalje.

TeleTech Europe (evropska podružnica TeleTech Holdings, Inc.) se je povečala in šteje deset centrov za svetovanje strankam z obrati v Združenem kraljestvu, Španiji in Nemčiji, s 4700 zaposlenimi in več kot 80 strankami v petnajstih evropskih državah. Leta 2000 se je njen promet v Evropi povečal na 82.700.000 USD, kar znaša 10,7 % prihodkov od njenega prometa v svetu oziroma 885.000.000 USD. Zaradi teh dobičkov in rasti ter tudi vključitve v indeks NASDAQ leta 1996 TeleTech Holdings ter tudi njegova imena in znamke po svetu uživajo ugled.“)

- 50 Sodišče prve stopnje najprej ugotavlja, da to besedilo ne vsebuje nikakršnih izrecnih sklicevanj na francosko državno ozemlje. Če iz citiranega odstavka izhaja, da ima tožeča stranka stranke v petnajstih evropskih državah, iz tega ni mogoče zaključiti, da sodi mednje tudi Francija. Če je tožeča stranka dejavna na ozemlju Evropske skupnosti, to ne pomeni nujno, da ima znamko, ki je znana na vsem ozemlju, vključno s Francijo. Dejavnosti tožeče stranke, tudi če bi vključevale vse ozemlje Skupnosti, ne bi avtomatično pomenile poznavanja znamke TELETECH GLOBAL VENTURES s strani javnosti na trgu Skupnosti oziroma, natančneje, na francoskem trgu.

- 51 Tudi če trditve tožeče stranke držijo, iz tega ne izhaja, da je znamka v Franciji znana od leta 1992. Iz tega sledi, da tožeča stranka ni podala dejstev, ki bi omogočala zaključek, da obstaja v Franciji znamka z ugledom TELETECH GLOBAL VENTURES.
- 52 Obravnava vprašanja, ali je tožeča stranka v odgovoru na zahtevo za razglasitev ničnosti lahko predstavila vsa dejstva in dokaze za obstoj znamke z ugledom, ne sodi v ta tožbeni razlog, temveč v tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo pravice do obrambe.
- 53 Iz tega izhaja, da prvi tožbeni razlog ni utemeljen.

Pritožbeni razlog: kršitev pravic do obrambe

– Trditve strank

- 54 Po mnenju tožeče stranke bi jo moral odbor za pritožbe, če ne bi bil prepričan v to, da obstaja znana znamka TELETECH GLOBAL VENTURES na francoskem trgu, pozvati, naj za to predloži dokaze ali nadaljnja pojasnila. S tem naj bi odbor za pritožbe kršil pravice do obrambe tožeče stranke ter tudi načelo funkcionalne kontinuitete med odborom za pritožbe in organi na prvi stopnji UUNT, kot je bilo ugotovljeno zlasti v sodbi Sodišča prve stopnje z dne 23. septembra 2003 v zadevi Henkel proti UUNT – LHS (UK) (KLEENCARE) (T-308/01, Recueil, str. II-3253).

55 UUNT poudarja, da naj bi imela tožeča stranka možnost za predložitev vseh dokazov, za katere je menila, da so potrebni in upoštevni za utemeljitev različnih tožbenih razlogov, navedenih v odgovoru na zahtevo za razglasitev ničnosti.

– Presoja Sodišča prve stopnje

56 V skladu s členom 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94, lahko odločbe UUNT temeljijo le na razlogih ali dokazih, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe.

57 Te razloge lahko navede ne le UUNT, temveč tudi stranka v postopku.

58 V tem primeru je odbor za pritožbe v točki 21 izpodbijane odločbe navedel, da je bila domnevna znanost znamke TELETECH GLOBAL VENTURES v Franciji brez pomena.

59 Tožeča stranka je dejansko imela možnost zavzeti stališče v zvezi s tem vprašanjem.

60 Najprej naj bi se sama sklicevala na domnevni obstoj znane znamke TELETECH GLOBAL VENTURES. S tem je že imela možnost navesti vsa dejstva ali dokaze, ki so se ji v tem okviru zdeli koristni.

- 61 Intervenient je nato v okviru postopka za razglasitev ničnosti navedel, da naj tožeča stranka po njegovem mnenju ne bi dokazala, da je bila znamka TELETECH GLOBAL VENTURES znana v Franciji. Z dopisom z dne 14. junija 2000 je UUNT tožečo stranko pozval, naj zavzame stališče do ugotovitev intervenienta, kar je tožeča stranka sicer storila 14. avgusta 2000, vendar ne da bi predložila dodatne dokaze.
- 62 Kolikor je treba tožbeni razlog razlagati v smislu, da UUNT očita, da po uradni dolžnosti ni preizkusil trditve glede predhodnega obstoja znane znamke oziroma tožeče stranke ni pozval, naj predloži več dokazov, je treba dodati naslednje.
- 63 Prvič, kot izhaja iz zgoraj navedene točke 45, vprašanje, ali obstaja znana znamka TELETECH GLOBAL VENTURES, starejša od prejšnje znamke TELETECH INTERNATIONAL, za ta spor ni bistveno. UUNT tega vprašanja ni bil dolžan preizkusiti.
- 64 Drugič, v skladu s členom 74(1), drugi stavek, Uredbe št. 40/94 je UUNT v postopku v zvezi z relativnimi razlogi za zavrnitev registracije omejen na zahtevani ukrep in dejstva, dokaze ter navedbe, ki so jih podale stranke.
- 65 Če se besedilo te določbe morda lahko razlaga v smislu, da zadeva le postopek z ugovorom, se relativni razlogi za ničnost, navedeni v členu 52 Uredbe št. 40/94, izrecno sklicujejo na člen 8 iste uredbe, ki določa relativne razloge za zavrnitev registracije. Prav tako kot relativne razloge za zavrnitev registracije v postopku z ugovorom UUNT preizkusi vzroke za relativno ničnost le na zahtevo imetnika zadevne prejšnje znamke. Zato za postopek ugotavljanja ničnosti načeloma veljajo

ista načela kot za postopek z ugovorom. Zlasti je treba prepustiti strankam, naj navedejo koristna dejstva in dokaze. Zato se člen 74(1), drugi stavek, Uredbe št. 40/94 uporablja tudi za postopke za razglasitev ničnosti, kolikor zadeva relativne razloge za ničnost na podlagi člena 52 iste uredbe.

- 66 Iz člena 74(1), drugi stavek, Uredbe št. 40/94 izhaja, da UUNT po uradni dolžnosti ni dolžan upoštevati dejstev, ki jih stranke niso podale. Iz zgoraj navedneih točk od 46 do 51 izhaja, da tožeča stranka ni dokazala niti zatrjevala, da je v Franciji od leta 1992 obstajala znana znamka.
- 67 UUNT posledično ni bil dolžan preizkusiti, ali je bila tožeča stranka imetnica v Franciji znane znamke, starejše od francoske znamke TELETECH INTERNATIONAL.
- 68 V odgovoru navedena trditev kršitve načela funkcionalne kontinuitete v tem kontekstu ni pomembna.
- 69 V skladu z zgoraj navedeno sodbo KLEENCARE izhaja iz načela funkcionalne kontinuitete med odborom za pritožbe in organi UUNT, ki odločajo na prvi stopnji, da mora odbor za pritožbe ob upoštevanju vseh pravnih in dejanskih vidikov preizkusiti, ali je lahko v času, ko se odloča o pritožbi, zakonito izdana nova odločba z istim izrekom, kot ga ima odločba, ki je predmet pritožbe (zgoraj navedena sodba KLEENCARE, točka 29). V okviru postopka glede relativnih razlogov za zavrnitev registracije oziroma vzrokov za relativno ničnost funkcionalna kontinuiteta ne povzroči niti obveznosti niti možnosti za odbor za pritožbe, da razširi svoj preizkus razlogov za relativno ničnost na dejstva, dokaze ali navedbe, ki jih stranke niso

navedle niti pred oddelkom za izbris niti pred odborom za pritožbe. Kot izhaja iz točk od 46 do 51, tožeča stranka ni navedla nobenega dejstva ali dokaza, ki bi zadostoval, da bi odbor za pritožbe lahko ugotovil obstoj znane znamke TELETECH GLOBAL VENTURES v Franciji.

- 70 Ker posledično tudi drugi tožbeni razlog ni utemeljen, je treba zavrniti glavne tožbene razloge tožeče stranke in preizkusiti podredno navedene tožbene razloge.

Podredni tožbeni razlog: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94

Trditve strank

- 71 Tožeča stranka je na ustni obravnavi navedla, da so bili zadevna javnost francoski poslovneži.
- 72 Navaja, da storitve, označene z zadevnimi znamkami, niso enake, ker besedilo seznama proizvodov ni enako. Vendar tožeča stranka dodaja, da so si znamke „podobne“.
- 73 Tožeča stranka ocenjuje, da sta zadevna znaka dovolj različna, da se lahko izključi verjetnost zmede pri zaznavi zadevne javnosti. Prvič, če je beseda „teletech“ prisotna v obeh znakih, sta besedi „global ventures“ in „international“ na slišni in vidni ravni med seboj popolnoma različni. Še več, beseda „teletech“ je napisana z isto pisavo kot

druge besede, tako da se teh na vidni ravni ne bi moglo upoštevati kot subsidiarnih. Drugič, tožeča stranka meni, da se znaki razlikujejo na pojmovni ravni. Čeprav ima francoska beseda „international“ enak pomen kot angleška beseda, pa francoska beseda „global“ ne pomeni „international“, temveč „popolnejši [ali] celotnejši“. Tožeča stranka sicer dopušča, da bi besede lahko imele določeno pojmovno podobnost. Vendar bi ta podobnost po mnenju tožeče stranke lahko izginila zato, ker francoska javnost ne razume angleške besede „ventures“. Ker je v francoščini beseda „ventures“ domišljjski izraz, jo je zato treba upoštevati kot dominanten element besednega znaka TELETECH GLOBAL VENTURES.

- 74 UUNT in intervenient zavračata razloge tožeče stranke in se navezujeta na stališče odbora za pritožbe.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 75 Relativni razlogi za ničnost, v skladu s členom 52(1)(a), v povezavi s členom 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 ustrezajo relativnim razlogom za zavrnitev registracije, navedenim v slednji določbi. Sodna praksa v zvezi z verjetnostjo zmede v smislu člena 8(1)(b) te uredbe je v tem smislu prav tako umestna (glej zlasti sodbo Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2003 v zadevi Laboratorios RTB proti UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO AIRE), T-156/01, Recueil, str. II-2789, točke od 61 do 64).
- 76 V skladu z ustaljeno sodno prakso predstavlja verjetnost zmede verjetnost, da bi javnost verjela, da zadevni proizvodi ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali v zadevnem primeru iz gospodarsko povezanih podjetij.

77 V skladu z isto sodno prakso je treba verjetnost zmede presojati celostno glede na zaznavanje spornih znakov in proizvodov ali storitev s strani upoštevne javnosti ter ob upoštevanju vseh dejavnikov, zlasti medsebojne odvisnosti med podobnostjo znakov in določenih proizvodov ali storitev (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2003 v zadevi Laboratorios RTB proti UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, str. II-2821, točke od 31 do 33 in prej navedena sodna praksa).

– Ciljna javnost

78 Stranki se strinjata glede dejstva, da so potrošniki storitev, označenih z zadevno znamko, vodje ali vodilno osebje malih ali velikih podjetij v Franciji.

79 Sodišče prve stopnje ravno tako kot UUNT meni, da je znanje angleščine zadevnih potrošnikov nadpovprečno, ob upoštevanju dejstva, da se ta jezik v poslovnih krogih danes široko uporablja.

– Podobnost storitev

80 Tožeča stranka ne oporeka resno temu, da so si zadevne storitve vsaj malo podobne.

- 81 Glede storitev „sprejemanje telefonskih klicev, telefonske storitve za druga podjetja glede prodaje ali lizinga njihovih proizvodov in storitev po telefonu, sprejemanje in odgovarjanje na vprašanja strank drugih podjetij po telefonu“, označene z znamko Skupnosti, tožeča stranka ni natančneje navedla, v čem naj te ne bi bile drugačne od storitev „vodenja storitvenih centrov za stranke in/ali telefonske klice (upravljanje s podatki za stranke, storitvami, naročili, tehnično podporo, tehnična pomoč, ureditev telefonskih centrov)“, označenih s prejšnjo francosko znamko TELETECH INTERNATIONAL. Že dejstvo, da besedilo seznama storitev ni enako, ne zadošča kot dokaz, da naj med storitvami ne bi obstajala enakost, razen če ne bi bilo takoj in brez dodatnih pojasnil razvidno, da ne gre za isto dejavnost.
- 82 Sodišče prve stopnje meni, da iz razlogov, navedenih v točkah 30 in 42 izpodbijane odločbe, besedilo seznama zadevnih storitev ne izključuje, da gre na prvi pogled za iste dejavnosti. Ker tožeča stranka v utemeljitev svojega očitka ni navedla nobenih argumentov, ga je treba zavrnilo.

– Podobnost znamk

- 83 Kot izhaja iz ustaljene sodne prakse, mora biti celostna ocena verjetnosti zmede glede podobnosti na vidni, slišni in pojmovni ravni zadevnih znakov utemeljena s celotnim vtisom, ki ga daje, ob upoštevanju zlasti njihovih razlikovalnih in prevladujočih elementov (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 14. oktobra 2003 v zadevi Phillips-Van Heusen proti UUNT – Pash Textilvertrieb in Einzelhandel (BASS), T-292/01, Recueil, str. II-4335, točka 47 in zgoraj navedena sodna praksa).

- 84 Na vidni ravni je prva beseda zadevnega znaka, namreč „teletech“, enaka. Besedi, ki sledita („global ventures“ in „international“) sta različni. Določena prevlada besede „teletech“ izhaja iz dejstva, da gre vsakič za prvo besedo iz več relativno dolgih besed, tako da je pozornost potrošnika pri branju začetka znakov večja kot pri zaznavanju njihovega konca. Vendar dolžina dveh znakov ter zlasti besed „global ventures“ in „international“ zmanjša težo besede „teletech“ v vidnem celostnem vtisu znakov.
- 85 Isto velja *mutatis mutandis* za globalni slišni vtis, ki ga dajeta obe znamki.
- 86 Glede konceptualne podobnosti je Sodišče prve stopnje navedlo, da javnost opisnega elementa kompleksne znamke načeloma ne bo upoštevala kot razlikovalni in prevladujoči element v celotnem vtisu, ki ga daje (sodba Sodišča prve stopnje z dne 3. julija 2003 v zadevi Alejandro proti UUNT – Anheuser Busch (BUDMEN), T-129/01, Recueil, str. II-2251, točka 53). Vendar če obstaja več bolj ali manj opisnih elementov oziroma takih, ki spomnijo na proizvode ali storitve, označene s sestavljeno znamko, ni izključeno, da se enega od teh elementov, kljub njegovemu nakazujočemu ali celo opisnemu značaju, zaznava kot prevladujoči element, če so drugi elementi znaka še manj karakteristični kot navedeni.
- 87 V tem primeru Sodišče prve stopnje najprej ugotavlja, da elementa „tele“ in „tech“ namigujeta na predpono „télé“, ki je prisotna zlasti v besedah „télécommunication“ in „téléphone“, kot tudi v francoski besedi „technologie“. Zato beseda „teletech“ v določenem obsegu spomni na storitve, označene z zadevno znamko.
- 88 Vendar beseda „teletech“ ostaja domišljajska beseda brez konkretnega pomena. Zato ne more biti izključeno, da je ta beseda prevladujoči element znaka.

- 89 Prejšnja francoska znamka je sestavljena iz domišljajske besede („teletech“) in besede „international“. Slednja beseda obstaja s podobnim pomenom tako v francoščini kot v angleščini. Zato jo bo zadevna javnost razumela kot opisni element, ki označuje mednarodni značaj zagotavljanja storitev ali strank, ki jo jim namenjene. Zato je v starejši znamki prevladujoči element beseda „teletech“.
- 90 Glede znamke Skupnosti je treba navesti, da ima beseda „global“ v francoščini dva pomena. Prvi je „kompleten [ali] popoln“. Drugi je anglicizem in pomeni „svetovni“. Drugi pomen ima očitno pojmovno vsebino, ki je blizu vsebini besede „international“. Neodvisno od tega, kako zadevni potrošnik razume ta izraz, pomen besede „global“ ni primeren za to, da bi bil prevladujoči element znaka TELETECH GLOBAL VENTURES, ker gre v vsakem primeru za opisni element.
- 91 Po mnenju tožeče stranke je prevladujoči element znaka beseda „ventures“. Vendar ta trditev ni prepričljiva.
- 92 Prvič, beseda „venture“ je pogosta v ekonomskem jeziku, ki je še posebej odprt za anglicizme. Izraz „joint venture“ ali „joint-venture“ zadevna javnost običajno pozna. Tudi ko potrošnik zadevnih storitev ne pozna natančnega pomena angleške besede „ventures“, ji bo pripisal pomen, ki približno ustreza besedam „projet“ ali „entreprise“.
- 93 Drugič, ker beseda „ventures“ v francoščini ne obstaja, bo zadevna javnost znamko zaznala kot tujejezično besedno zvezo, celo angleško. Dejansko je uporaba znamke, sestavljene iz angleških besed, posebno pogosta. Podjetniki in vodilno osebje

v Franciji bodo imeli vsaj zadostno znanje angleščine, da bodo vedeli, da v angleščini pridevnik ne sledi samostalniku, temveč običajno stoji pred njim, besedo „global“ bodo zaznavali, kot da se nanaša na besedo „ventures“.

- 94 Iz tega izhaja, da se bo besedi „global ventures“ zaznavalo, kot da sta pomensko blizu „svetovnemu projektu, svetovnemu podjetju“. Gre za opisni pomen narave ali namena storitev, čeprav konkreten pomen ostane nejasen. Potrošnik bo zato razčlenil znak Skupnosti na „teletech“ in „global ventures“.
- 95 Tretjič, beseda „ventures“, ki stoji na koncu znaka, v tem primeru ni primerna, da jo potrošnik zaznava kot element, ki označuje znamko.
- 96 Iz vsega navedenega izhaja, da bodo zadevni potrošniki besedo „teletech“ zaznavali kot prevladujoči element znamke Skupnosti in prejšnje francoske znamke. Odbor za pritožbe je zato pravilno ugotovil, da so bili zadevni znaki podobni.

– Verjetnost zmede

- 97 Ker so storitve, označene z zadevno znamko, deloma enake, deloma podobne, je odbor za pritožbe brez pravne napake odločil, da je med zadevnima znamkama obstajala verjetnost zmede. Kajti potrošnik, ki se sooča z nasprotujočima si znamkama, si bo vtisnil v spomin predvsem besedo „teletech“, ki je v obeh nasprotujočih si znakih in se nahaja na njunem začetku.

- 98 Ta zaključek ne nasprotuje obstoju domnevne prejšnje znamke tožeče stranke, in sicer neodvisno od tega, če bi to lahko vplivalo na verjetnost zmede.
- 99 Po eni stranki se tožeča stranka v okviru svojega tožbenega razloga, ki ga uveljavlja podredno, na to trditev ni sklicevala. Soobstoj nasprotujočih si znamk je navedla le v okviru prvega tožbenega razloga.
- 100 Po drugi strani, tudi če bi bilo treba upoštevati prvi tožbeni razlog tožeče stranke v smislu, da vključuje tudi oceno verjetnosti zmede, je treba navesti, da tožeča stranka v postopku pred UUNT – kot je bilo že navedeno zgoraj v točkah od 46 do 51 in od 56 do 69 – take, že prej obstoječe znanosti znamke TELETECH GLOBAL VENTURES ni dokazala, čeprav je imela priložnost podati vsa dejstva in dokaze, za katere je menila, da bi bili koristni.
- 101 Posledično je treba zavriniti tudi podredni tožbeni razlog tožeče stranke.
- 102 Ker tožbeni razlogi tožeče stranke niso utemeljeni, je treba tožbo zavriniti.

Stroški

- 103 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka s predlogom ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi UUNT in intervenienta naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**
- 2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.**

Pirrung

Meij

Pelikánová

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 25. maja 2005.

Sodni tajnik

H. Jung

Predsednik

J. Pirrung

Stvarno kazalo

Dejansko stanje	II - 1773
Postopek in predlogi strank	II - 1776
Pravo	II - 1777
Primarni tožbeni razlogi	II - 1777
Pritožbeni razlog: kršitev „načela soobstoja in primerjave znamk Skupnosti z nacionalnimi razlikovalnimi znamkami in znaki“	II - 1777
– Trditve strank	II - 1777
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 1780
Pritožbeni razlog: kršitev pravic do obrambe	II - 1789
– Trditve strank	II - 1789
– Presoja Sodišča prve stopnje	II - 1790
Podredni tožbeni razlog: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94	II - 1793
Trditve strank	II - 1793
Presoja Sodišča prve stopnje	II - 1794
– Ciljna javnost	II - 1795
– Podobnost storitev	II - 1795
– Podobnost znamk	II - 1796
– Verjetnost zmede	II - 1799
Stroški	II - 1800